

בתיה

אביה.

כשבתיה, בתו של פרעה, יוצאת לרחוץ ביאור, היא שומעת קול תינוק בוכה מתוך תיבת הגומא שבנהר. בתיה מחליטה להציל את התינוק, למרות שהיא מבינה כי זהו תינוק יהודי שהושלך ליאור בגזירת

התיבה רחוקה. בתיה מושיטה את ידה למשות אותה, והיד מתארכת באופן ניסי עד שהיא מגיעה לתינוק.

בזה לא תם מעשה החסד, כי בתיה בוחרת לתינוק את השם - משה, ודואגת לו למזון, לתשומת לב ואהבה.

> זוהי הצלה מכל הלב. בזכות זה בתיה זוכה ונכנסת בחייה לגן עדן.

מעשה בתיה מלמד לא ממשימה להתייאש הנראית כבלתי ממשית. השתדלות. רצון. תפילה. ועוד תפילה.

בבחינת "פתחו לי פתח כחודו

של מחט ואני אפתח לכם כפתחו של אולם"

(שהש"ר רבה, ה ג).

דחף הלב

הצעד הראשון שלי למימוש המשימה...